

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou ve věci žalobce: **PhDr. L. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 12. 2012, č. j.,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 10. 12. 2012, č. j. byly zamítnuty námitky žalobce proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 26. 1. 2011, č. j. a citované rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím žalované ze dne 26. 1. 2011 byla zamítnuta žalobci podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění (dále jen „zdp“) žádost o změnu výše starobního důchodu. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce dne 7. 3. 2011 námitky, nesouhlasil se zamítnutím žádosti o zvýšení starobního důchodu, neboť porovnáním osobního

listu důchodového pojištění, který byl součástí rozhodnutí ze dne 4. 8. 2010 a osobního listu, který byl součástí napadeného rozhodnutí ze dne 26. 1. 2011, zjistil nesrovnalosti v celkové době pojištění, domníval se, že získal další celý rok doby pojištění. Žalovaná rozhodnutím ze dne 4. 5. 2011, č. j. námitky zamítla a napadené rozhodnutí ze dne 26. 1. 2011 potvrdila. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalobu ke Krajskému soudu v Brně, rozsudkem tohoto soudu ze dne 30. 4. 2012, č. j. 22 Ad 42/2011-25 bylo přezkoumávané rozhodnutí zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení. Žalovaná vázána právním názorem soudu opět přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu a v souladu s vysloveným právním názorem uvedeným v rozsudku Krajského soudu v Brně ve věci rozhodla dne 10. 12. 2012, toto rozhodnutí je předmětem přezkumného soudního řízení.

Dne 11. 3. 2013 podal žalobce žalobu, v níž vyslovil nesouhlas s napadeným rozhodnutím. Uvedl, že již v rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 30. 4. 2012, č. j. 22 Ad 42/2011-25 bylo uvedeno, že v předmětné věci bylo vypracováno celkem 6 osobních listů důchodového pojištění, vždy s rozdílnými dobami pojištění. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je konstatováno, že platí osobní list důchodového pojištění ze dne 6. 3. 2012, dále rozhodnutí obsahuje sdělení, že v období od 1. 1. 1969 do 31. 3. 1969 a od 1. 5. 1969 do 31. 5. 1969 žalobce pracoval v průběhu studia. Doba studia v uvedeném období byla dle ust. § 14 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., vzhledem k výhodnosti započtena jako doba pojištění místo doby studia. Dle žalobcova rozboru získal celkem 42 roků a 326 dní pojištění, nikoliv 42 roků a 313 dní pojištění. V roce 1968 (říjen až prosinec) a 1969 (leden až květen) pracoval z finančních důvodů při studiu na VUT v Brně, ve Státním divadle v Brně (leden až březen 1969 a květen 1969). V případě započtení této doby do doby pojištění by dosáhl celkové doby pojištění přesahující 43 let a tím by dosáhl dalšího roku pojištění. Z výše uvedených důvodů navrhl, aby přezkoumávané rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 8. 4. 2013 uvedla, že podkladem pro vydání přezkoumávaného rozhodnutí je osobní list důchodového pojištění ze dne 6. 3. 2012. V uvedeném osobním listě aprobovaném dne 7. 3. 2012 je uvedena u žalobce doba pojištění ode dne 9. 8. 1963 do 30. 9. 1965 v délce 53 dnů, započtena jako doba zaměstnání, přičemž celková započitatelná doba pojištění činí 42 roků a 313 dnů. Dne 8. 3. 2012 byl vyhotoven nový osobní list, kde byla doba 53 dnů započtena jako doba studia, takže celková započitatelná doba pojištění činí 42 roků a 302 dnů. Z uvedeného vyplývá, že zápočtem doby studia je doba pojištění kratší, proto bylo sporné období započteno jako doba zaměstnání v délce 53 dnů.

V rámci přezkumného soudního řízení vydala žalovaná nové rozhodnutí ze dne 15. 10. 2013, kterým byla žádost o zvýšení starobního důchodu jmenovaného zamítnuta s odůvodněním, že dodatečně provedený zápočet je bez vlivu, neboť žadatel nezískal další celý rok pojištění. Doba zaměstnání ve Státním divadle Brno a doba studia byly v zákonném rozsahu hodnoceny.

Soud měl k dispozici dávkový spis žalobce, z něhož zjistil, že žalobci byl přiznán ode dne 1. 1. 2010 starobní důchod podle ust. § 29 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění v částce 11.984,- Kč měsíčně. Dne 13. 9. 2010 podal žádost o zvýšení starobního důchodu s požadavkem o dodatečné započtení studia na vysoké škole – Vysokém učení technickém v Brně v období ode dne 14. 9. 1965 do 25. 7. 1966 a dodatečné zhodnocení doby zaměstnání v období od 1. 2. 1970 do 31. 10. 1970, kdy pracoval v České televizi. Dne 26. 1. 2011 vydala žalovaná rozhodnutí, kterým zamítla žádost jmenovaného o zvýšení starobního důchodu pro nesplnění podmínek ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995

Sb., v platném znění (dále jen „zdp“). Na základě dodatečně předložených dokladů mu byla započítána doba pojištění ve třetí pracovní kategorii ode dne 1. 10. 1965 do 30. 11. 1965 a od 1. 1. 1966 do 28. 2. 1966, dále od 1. 1. 1966 do 25. 7. 1966 a od 1. 2. 1970 do 31. 10. 1970 v celkovém rozsahu jeden rok a 83 dnů. Vzhledem k tomu, že však nezískal další rok pojištění, tento dodatečně provedený zápočet byl zcela bez vlivu na rozhodnutí žalované ze dne 4. 8. 2010 o přiznání starobního důchodu ve výši 11.984,- Kč. Na základě podaných námitek žalobce, vydala žalovaná rozhodnutí dne 4. 5. 2011, jímž námitky zamítla a rozhodnutí ze dne 26. 1. 2011 potvrdila. Citované rozhodnutí napadl žalobce žalobou, o níž jak již výše uvedeno, rozhodl Krajský soud v Brně dne 30. 4. 2012, č. j. 22 Ad 42/2011-25. V obsahu odůvodnění rozhodnutí podložené listinnými podklady ve správním spise je uvedeno, že po podání žádosti žalobce o starobní důchod ze dne 16. 3. 2010 bylo vydáno celkem 6 osobních listů důchodového pojištění, obsah jednotlivých osobních listů týkající se stanovení doby pojištění byl uveden. Následně poté provedla žalovaná nové šetření, započítala jako dobu zaměstnání žalobce ode dne 9. 8. 1965 do 30. 9. 1965 v délce 53 dnů (viz osobní list důchodového pojištění dále jen „OLDP“ ze dne 6. 3. 2012). Z evidence žalované bylo zjištěno, že žalobce pracoval v průběhu studia, tj. od 1. 1. 1969 do 31. 3. 1969 a od 1. 5. 1969 do 31. 5. 1969. Uvedená doba byla v OLDP započítána z důvodu výhodnosti (§ 14 odst. 1 zdp) jako doba pojištění. Z OLDP vyplývá, že celková doba pojištění činila 42 roků a 313 dnů. Žalovaná vyhotovila dále OLDP ze dne 8. 3. 2012, kde náhradní doba pojištění nebyla zohledněna jako doba zaměstnání, nýbrž z důvodu studia (viz OLDP ze dne 8. 3. 2012), tj. doba od 9. 8. 1965 do 30. 9. 1965, čímž celková doba pojištění byla kratší, a to 42 roků a 302 dnů.

Právní názor Krajského soudu v Brně:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Vzhledem ke splnění zákonných podmínek dle §51 odst. 1 s.ř.s rozhodl soud o věci samé bez jednání.

V souladu s § 75 odst. 1, § 2 s.ř.s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalované v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Žaloba není důvodná.

Podle § 5 odst. 1 písm. m) zdp ve znění účinném k datu 1. 1. 2010 (datum přiznání starobního důchodu), pojištění jsou při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně účastní osoby, které se soustavně připravují na budoucí povolání studiem na střední nebo vyšší odborné škole (dále jen „střední škola“) nebo vysoké školy v České republice, a to po dobu prvních šesti let tohoto studia po dosažení věku 18ti let v období před rokem 2010.

Podle § 14 odst. 1 citovaného zákona, kryjí-li se doby pojištění navzájem, započte se pro stanovení celkové doby pojištění pro vznik nároku na důchod a výši procentní výměry

důchodu jen ta doba, jejíž zápočet je pro pojištěnce výhodnější; totéž platí, kryjí-li se navzájem náhradní doby pojištění nebo doba pojištění a náhradní doba pojištění.

Jinými slovy kryje-li se účastníku řízení doba zaměstnání s dobou prvních šesti let studia po dosažení věku 18ti let, je v osobním listu důchodového pojištění, který je nedílnou součástí tohoto rozhodnutí, uvedená doba zaměstnání, neboť doba studia se jako náhradní doba pojištění hodnotí jen v rozsahu 80 % (§ 34 odst. 1 citovaného zákona), a je pro účastníka řízení méně výhodnější.

Na posledním platném osobním listu důchodového pojištění ze dne 6. 3. 2012 je uvedená doba studia v celkovém rozsahu 1962 dnů, tj. 5 let a 135 dnů, přičemž mezi jednotlivá období studia je vložena doba zaměstnání, pokud žalobce zároveň při studiu pracoval.

Žalobce předložil „Prohlášení o dobách zaměstnání“ ze dne 9. 4. 2013 z důvodu zápočtu doby ode dne 1. 9. 1968 do 31. 5. 1969. Uvedl, že pracoval nepřetržitě ve Státním divadle Brno. V dávkovém spise je však založen evidenční list důchodového pojištění, z něhož vyplývá, že žalobce pracoval ve Státním divadle Brno ode dne 11. 1. 1968 do 31. 8. 1968, od 1. 10. 1968 do 19. 1. 1970 studoval na Vysokém učení technickém v Brně. Od 3. 1. 1969 do 31. 5. 1969 byl zaměstnán jako pracovník na nepravidelnou výpomoc ve Státním divadle Brno. Účastníkovi lze hodnotit zaměstnání pouze v měsících, kdy odpracoval více než 6 roků a dosáhl výdělku alespoň 120,- Kč. I když žalobce v rámci přezkumného soudního řízení předložil „Prohlášení o dobách zaměstnání“, byla doba zaměstnání ve Státním divadle Brno a doba studia v zákonném rozsahu hodnoceny. Nebylo prokázáno, že by žadatel získal další celý rok pojištění.

Na základě shora uvedeného soud uzavírá, že v právním posouzení předmětné věci nebylo shledáno pochybení, a proto byla žaloba ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.

Žalobce ve věci samé nebyl úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1, odst. 2 s.ř.s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. října 2013

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová